

by de molen

eens draaide de molen hier
rusteloos voort,
't kentonige lied werd hier
daaglijks gehoord,
van morgen tot d'avond,
zelfs diep in de nacht,
werd het graan vande land,
man tot meel dan gebracht.
De mulder verkennde met
spedende blik
de lucht en het reil en was
wat in zijn schik.

by de kerk

eens stond de kerk of het
hoge veen,
omringd door bos galmde het
klokje voorheen velden
het angelus over ~~velden~~ ^{valde} en heide.
Riep allen ter kerk, ook liet
het rich gelden,
als een van haar kinderen
het leven verloor
en voor altijd ter rust werd
gelegd in het moor.

by de persmactane

Rust uit stalen monster na
uw werk in het veen.
Gij liet ons steeds knoezen,
dus om jou geen geween,
Gij daagde ons uit door
stampen en gillen,
want uw honger naar veen
was niet om te stillen.
Nu hebt gij ons vele jaren
getergd
en vaak onze laatste
krachten gevergd.

school

eens kwam van den broek
hier voorheen,
als eerste meester of het
veen,
zijn kennis met het
veenkind delen.
Tot heil en regen van de
veen,
aan die onderwijzer nu
hulpzaam en stug,
denkt men hier nu nog
met weemoed terug.

by de Wirtschaft

Eens tapte men hier voor
wyden en dwaren,
het kostbare nat van Schiedam
in de glazen.

Hier heeft vader Wilken
met goedheid begaafd,
honderden darstige kelen
gelaafd.

Wie mocht bobben of kreuren,
of reeds was gewicht,
brocht brood by Jan Berend
want daar scheen het licht.

Als onderdeel van het
zoertalger moeras
lag eenwen geleden een
broostelone plas
bestaande uit water en
heide en veen.
Naar dat vord trok ons
voorgeslacht heen.
Door hen werd geboren,
wat water eens was.
Het dorp van om allen,
om Burgercompas.

Woonkeel 1900

eens was dit de woning
van een schamel bestaan.

eens werd hierin gewekt
en ter ruste gegaan.

eens werd men hier oud,
werd het leven ~~getoren~~
verloren.

eens werd hier opnieuw
weer een kindje geboren.

Deze woonkeel die eens stond
so enraam in 't veld,
is thans met het eenfeest
in ere hersteld.

bij het huis van Kolscher

eens stond hier een man
met hakmes en boor.

Als passend en nuttend
roegde by er steeds voor,
dat het de mens hier niet
aan schoeisel ontbeerde,
waarmee men het veen en
de modder brotselde.

Want uit de berk van het veen
door byten, gekraakt,
werd de onmetbare klomp
door Kolscher gemaakt,

Woonkeel 1870

hem werd de boekweit
ten toon hier gesteld
en trok met zijn volken
de inker naar 't veld.
Van bloeiende bloemen
in geurende heide,
't was herfst reeds wanneer
by zijn volkeren scheide
van 't roetske der Schepping
waerop hij kon roemen,
het heerlijkst der velden,
het nectar der bloemen.

by de oudste keet.

Door wilskracht en dlijft
gedreven
en hopen op een vryer
leven,
is hier de eerste Hannoveraan
in 1866 van start gegaan.
Wat die pionier of 't veen
heeft volbracht,
blijft steeds een les voor
het nageslacht.